

[Insert Agency Logo]

Tuyên Bố Không Phân Biệt

Khi xác định thân chủ hội đủ điều kiện, (tên cơ quan) sẽ tuân thủ Đạo Luật Nhân Lực, Tiêu Đề II, 51.002; Tiêu Đề VI của Luật Dân Quyền 1964; Mục 504 của Luật Phục Hồi Chức Năng 1973; Luật Người Mỹ Khuyết Tật 1990; Luật Chống Phân Biệt Tuổi Tác, Tiêu Đề 40; Các quy định hội đồng liên quan đến dân quyền; Đạo Luật Y Tế và An Toàn Texas, 85.113; và Luật Dịch Vụ và Ngăn Ngừa Bạo Lực Gia Đình (42 U.S.C. Chương 110).

Những đạo luật này có phần quy định chung rằng không ai sống tại Hoa Kỳ bị ngăn chặn việc tham gia hoặc bị từ chối bất kỳ hỗ trợ, chăm sóc, dịch vụ hoặc các phúc lợi nào khác do các cơ quan nhận tài trợ của Tiểu Bang hoặc Liên Bang cung cấp. Mặt khác, người dân cũng không bị phân biệt dựa trên chủng tộc, màu da, nguồn gốc xuất thân, nhận diện giới tính, thể hiện giới tính, xu hướng tình dục, độ tuổi, khuyết tật, chính trị và tôn giáo.

1. [Đạo Luật Nhân Lực, Tiêu Đề II, 51.002 \(9\)](#) quy định rằng nạn nhân của bạo lực gia đình là:
  - A. người lớn trong gia đình hoặc hộ gia đình là đối tượng của hành vi bạo lực gia đình; hoặc
  - B. một thành viên trong gia đình có người lớn được quy định tại Đoạn (A), trừ người có hành vi bạo lực gia đình, kể cả lạm dụng tinh thần.
2. [Đạo Luật Hành Chính Texas](#) quy định, để xác định tính hội đủ điều kiện, nạn nhân của bạo lực gia đình là:
  - A. người lớn trong gia đình hoặc hộ gia đình là đối tượng của hành vi bạo lực gia đình;
  - B. một thành viên trong gia đình có người lớn được quy định tại Đoạn (A), trừ người có hành vi bạo lực gia đình, kể cả lạm dụng tinh thần;
  - C. những nạn nhân không được phục vụ trực tiếp bởi nhà cung cấp dịch vụ của ủy ban chống bạo lực gia đình;
  - D. một thành viên trong gia đình hoặc hộ gia đình có thể là đối tượng lạm dụng tình dục bởi người đàn áp; và
  - E. một nạn nhân của bạo lực hẹn hò.
3. [Đạo Luật Dân Quyền 1964, Tiêu Đề VI](#) quy định một phần rằng các khách hàng tiềm năng không thể bị từ chối các dịch vụ và phúc lợi chỉ vì chủng tộc, màu da, nguồn gốc xuất thân, hoặc tôn giáo trong bất kỳ chương trình nào nhận tài trợ từ Bộ Y Tế và Dịch Vụ Nhân (HHS).
4. [Đạo Luật Phục Hồi Chức Năng 1973](#) áp dụng với tất cả những người nhận trợ cấp từ HHS. Luật này nghiêm cấm loại trừ hoặc từ chối những người khuyết tật cơ hội nhận các phúc lợi và dịch vụ một cách bình đẳng.

5. [Luật Người Mỹ Khuyết Tật, Tiêu Đề III](#) nghiêm cấm phân biệt đối với khách hàng bởi lý do khuyết tật thể chất hoặc tâm thần. Luật này quy định các khách hàng khuyết tật đủ điều kiện có quyền tiếp cận các dịch vụ và phúc lợi mà các cơ quan cung cấp. Luật này cũng quy định các trung tâm lưu trú phải nỗ lực hết sức để tiếp nhận các khách hàng được bảo vệ theo Luật Người Mỹ Khuyết Tật. Nơi lưu trú này sẽ phải ghi lại tất cả các điều chỉnh theo luật và sẽ lưu giữ thông tin này trong một thư mục hành chính.
6. [Đạo Luật Chống Phân Biệt Tuổi Tác](#) quy định việc tiếp cận bình đẳng với các dịch vụ và phúc lợi bất kể độ tuổi của khách hàng. Luật này quy định rằng không một ai, dựa trên độ tuổi, có thể bị từ chối phúc lợi từ, hoặc bị loại ra khỏi việc tham gia, hoặc bị hạn chế tiếp cận với, bất kỳ chương trình hoặc hoạt động nào có nhận trợ cấp tài chính liên bang. Luật này nghiêm cấm các quy định hoặc thực tiễn loại trừ nạn nhân do độ tuổi của họ hoặc của bất kỳ người phụ thuộc nào.
7. [Đạo Luật Gia Đình Texas mục §32.201 và §32.202](#) cho phép trẻ vị thành niên đồng ý nhận nơi ở khẩn cấp và được chăm sóc tới 15 ngày nếu các em đang gặp nguy hiểm tức thì đối với sức khỏe hoặc an toàn thân thể. (Tên cơ quan) sẽ cung cấp nơi ở khẩn cấp và các dịch vụ dành cho người không phải là cư dân địa phương cho các trẻ vị thành niên đang gặp nguy hiểm tức thì đối với sức khỏe hoặc an toàn thân thể đến 15 ngày theo quy định của Đạo Luật Gia Đình Texas. Trước khi một trẻ vị thành niên được tiếp nhận dịch vụ theo những tình huống này, thì nhân viên tiếp nhận cuộc gọi đến đường dây nóng, hoặc tiếp xúc với trẻ vị thành niên đó, trước tiên cần nỗ lực liên hệ với cấp trên để xác định liệu trẻ vị thành niên đó có được tiếp nhận dịch vụ không. Nếu (tên cơ quan) chấp nhận trẻ vị thành niên đó vào nơi ở khẩn cấp hoặc dịch vụ dành cho người không phải cư dân địa phương và trẻ vị thành niên vẫn cần các dịch vụ này sau khi hết thời hạn 15 ngày, thì (tên cơ quan) cần đảm bảo một trong những điều kiện sau:
- Trung tâm đó nhận được sự đồng ý của nạn nhân là trẻ vị thành niên tiếp tục ở lại và được chăm sóc, nếu nạn nhân vị thành niên đó:
    - i. 16 tuổi trở lên;
    - ii. ở riêng hoặc tách khỏi cha mẹ, người giám hộ, hoặc bảo vệ của trẻ vị thành niên đó, bất kể thời gian cư trú; và
    - iii. tự quản lý tài chính, bất kể nguồn thu từ đâu; hoặc
  - Chưa kết hôn và mang thai hoặc là cha mẹ của một em bé; hoặc
  - Nạn nhân vị thành niên đó đủ điều kiện được trợ cấp tài chính theo [Đạo Luật Nhân Luc, Chương 31](#), và đang trong danh sách chờ được trợ cấp nhà ở; hoặc
  - Cha mẹ hoặc người giám hộ của nạn nhân vị thành niên đồng ý tiếp tục sử dụng dịch vụ cho trẻ vị thành niên đó.
- (tên cơ quan) sẽ hướng dẫn trẻ vị thành niên đó lập văn bản với những căn cứ mà trẻ vị thành niên có khả năng đồng ý nhận nơi ở và chăm sóc khẩn cấp. [*Những cơ quan chỉ cung cấp dịch vụ ngoại trú phải loại bỏ chính sách số 7 ở trên. . Mục này của Đạo Luật Gia Đình chỉ áp dụng cho nơi trú ẩn đột xuất..*]

8. Ngoài ra, bởi (tên cơ quan) có cung cấp các dịch vụ tư vấn do một chuyên gia tâm lý, nhân viên xã hội và/hoặc tư vấn chuyên nghiệp được cấp phép thực hiện, nên (tên cơ quan) có thể tiếp tục cung cấp dịch vụ tư vấn cho trẻ vị thành niên là nạn nhân của lạm dụng tình dục, thể chất và tinh thần, hoặc đang có ý định tự sát hoặc chịu đau đớn do nghiện hoặc phụ thuộc vào ma túy hoặc hóa chất mà không thoát ra được, không có sự đồng ý hoặc đi kèm của cha mẹ, phù hợp với [Đạo Luật Gia Đình Texas Mục 32.004](#). Trước khi tiếp nhận một trẻ vị thành niên vào các dịch vụ trong những tình huống này, thì nhân viên tiếp nhận cuộc gọi đến đường dây nóng, hoặc tiếp xúc với trẻ vị thành niên đó, trước tiên cần nỗ lực liên hệ với cấp trên để xác định liệu trung tâm có tiếp nhận trẻ vị thành niên đó vào dịch vụ của mình không. [Những cơ quan không cung cấp dịch vụ tư vấn chuyên nghiệp được cấp phép phải loại bỏ mục số 8 khỏi chính sách. *Phần này của Luật Gia Đình không cho phép dịch vụ hỗ trợ do các đồng sự hoặc nhân viên không được cấp phép cung cấp*]

9. [Các quy định của Ủy Ban Y Tế và Dịch Vụ Nhân Sinh \(HHSC\) về quyền dân sự trong Chương 395 của Đạo Luật Hành Chính Texas](#) nghiêm cấm phân biệt trong tất cả các chương trình của HHSC về chủng tộc, màu da, nguồn gốc xuất thân, giới tính, độ tuổi, khuyết tật, và tôn giáo. Tất cả các cơ quan của HHSC cũng phải tạo điều kiện cho các khách hàng bị hạn chế về Anh Ngữ tiếp cận các dịch vụ.

10. [Đạo Luật Y Tế và An Toàn Texas, §85.113 và §85.114, về HIV/AIDS](#) quy định rằng bất kỳ tổ chức nào có hợp đồng với Sở Dịch Vụ Nhân Sinh đều phải có quy tắc làm việc về HIV, tương tự như những quy định sau:

- 1) Tất cả các nhân viên đều phải được đào tạo về các biện pháp lây truyền và phòng ngừa lây nhiễm HIV và những tình trạng liên quan.
- 2) Các chương trình sẽ tạo điều kiện để tuyển dụng những nhân viên nhiễm HIV và để họ phát huy khả năng càng lâu càng tốt.
- 3) Chương trình đó sẽ bảo vệ bí mật hồ sơ y tế của nhân viên.
- 4) Chương trình sẽ ban hành các chính sách liên quan đến HIV phù hợp với thông tin hiện tại từ các cơ quan y tế nhà nước, như Trung Tâm Kiểm Soát Dịch Bệnh của Cơ Quan Y Tế Công Cộng Hoa Kỳ, và pháp luật và các quy định của tiểu bang và liên bang.
- 5) Những người nhiễm HIV có quyền và cơ hội bình đẳng như những người mắc bệnh truyền nhiễm khác.
- 6) Các hãng sở và nhân viên không được phân biệt đối xử với người nhiễm HIV trừ khi có thông tin khoa học chính xác.

Những khách hàng của các tổ chức này cũng phải được giáo dục về HIV theo các chương trình giáo dục về HIV mà Sở Y Tế và An Toàn Texas xây dựng.

11. [Luật Dịch Vụ và Ngăn Chặn Bao Lọc Gia Đình quy định trong 42 U.S.C. Chương 110](#) nghiêm cấm các chương trình áp dụng các mức phí hoặc các tiêu chuẩn dựa trên thu nhập để được giúp đỡ hoặc tiếp nhận các dịch vụ. Luật cũng có các yêu cầu cụ thể với tất cả những cơ

quan nhận trợ cấp và những cơ quan nhận trợ cấp thứ cấp để hỗ trợ tiếp cận với các dịch vụ dành cho các nạn nhân của bạo lực gia đình được nhận diện là LGBTQ.

Các nhân viên và tình nguyện viên của (tên cơ quan) sẽ được huấn luyện về tính hội đủ điều kiện của khách hàng và tất cả các pháp luật tiểu bang và liên bang liên quan.

Để xác định tính hội đủ điều kiện của các cá nhân đang tìm kiếm các dịch vụ từ cơ quan này, các thủ tục sàng lọc của (tên cơ quan) **chỉ dựa trên tình trạng của cá nhân đó là nạn nhân của bạo lực gia đình** như quy định tại Chương 51 của Đạo Luật Nhân Lực. Các nạn nhân của bạo lực gia đình đủ điều kiện hưởng các dịch vụ mà không cần tính đến các điều kiện về: thu nhập, khả năng đóng góp, quyền góp, hoặc thanh toán cho các dịch vụ; giới tính, xu hướng/nhận diện tình dục; loại lạm dụng, bao gồm cả nạn nhân của ngành công nghiệp tình dục; khuyết tật, như quy định trong Luật Người Mỹ Khuyết Tật; số lần nhận dịch vụ trước đây từ tổ chức này hoặc các chương trình bạo lực gia đình khác; những rào cản văn hóa của tổ chức này, bao gồm ngôn ngữ; số con đi cùng nạn nhân; hoặc tình trạng di cư. Các nhân viên và tình nguyện viên sẽ được huấn luyện về tính hội đủ điều kiện của khách hàng và tất cả các pháp luật tiểu bang và liên bang liên quan.

(tên cơ quan) nỗ lực hết sức để phục vụ những người không nói tiếng Anh, hoặc Tiếng Anh Hạn Chế (LEP) đang tìm kiếm dịch vụ bằng chính ngôn ngữ của họ. Đối với những trường hợp mà các nhân viên hoặc tình nguyện viên không nói ngôn ngữ của nạn nhân, thì các nhân viên và tình nguyện viên sẽ sử dụng các nguồn lực cộng đồng hiện có để cung cấp các dịch vụ thông dịch và phiên dịch. Các nhân viên và tình nguyện viên sẽ tìm kiếm sự giúp đỡ từ các công ty điện thoại để cung cấp các dịch vụ ngôn ngữ qua điện thoại chỉ khi không thể cung cấp thông dịch trực tiếp.